அம்பேத்கரின் பார்வையில் அனைவருக்குமான அரசியல்!

மாற்றுத்திறனாளிகளின் உரிமைகளை நனவாக்கும் நம்பிக்கையின் ஒளிவிளக்கு!

இந்தியாவில் மாற்றுத்திறனாளிகளுக்கான உள்ளடக்கிய அரசியல் என்பது இன்னும் எட்டாக்கனவாகவே உள்ளது. இந்தப் புறக்கணிப்பு அவர்களின் வாழ்க்கையின் ஏறத்தாழ அனைத்துத் தளங்களையும் பாதித்துள்ளது. இதன் விளைவாக, பல அடிப்படை உரிமைகள்கூட அவர்களுக்கு எட்டாதவையாகவே இருக்கின்றன.

மாற்றுத்திறனாளிகளையும் உரிமைகளைக் கொண்ட குடிமக்களாக அங்கீகரிக்க வேண்டும் என்ற புரிதலைப் பொதுச் சமூகம் இன்னும் முழுமையாகப் பெற்றிருக்கவில்லை. மேலும், சாதி, பாலினம், வாழ்விடம், வறுமை மற்றும் பிற சமூகப் பின்தங்கியநிலைகளுடனான குறுக்குவெட்டுத் தாக்கங்களும் அவர்களின் அனுபவங்களைத் தீர்மானிக்கின்றன. இதனால், அவர்களின் உரிமைகள் நடைமுறை வாழ்வில் சாத்தியமாவதற்கான வாய்ப்புகள் மேலும் தொலைதூரமாகின்றன.

மாற்றுத்திறனாளிகளை உரிமைகளைக் கொண்ட குடிமக்களாக அங்கீகரிக்கச் சமூகம் தயாராக இல்லை யென்றால், அவர்களின் அரசியலுக்கான இடம் எங்கே இருக்கிறது? அவர்களின் அரசியல் வெளிப்படையாகத் தெரியாவிட்டால், அவர்களின் முன்னுரிமைகள் எவ்வாறு அரசியல் செயல்திட்டத்தில் இடம்பெறும்?

ஒரு உரிமை என்பது அதை நடைமுறையில் பயன்படுத்துவதற்கான வாய்ப்பு இருக்கும்போதுதான் பொருள் பெறுகிறது. மேலும், அந்த உரிமையை நிறைவேற்றுவதற்குப் பொறுப்பான கடமையாளர் யார் என்பதும் தெளிவாக அடையாளம் காணப்பட வேண்டும். துரதிர்ஷ்டவசமாக, இந்தியாவில் மாற்றுத்திறனாளிகளின் உரிமைகள் வரலாற்று ரீதியாக, சட்டத்தின் மூலம் உறுதிசெய்யப்பட்ட உரிமைகளாகத் தொடர்ந்து நடைமுறைப்படுத்தப்படுவதற்குப் பதிலாக, அறக்கொடை மற்றும் நலத்திட்ட அணுகுமுறைகளின் செல்வாக்குக்கு உட்பட்டே இருந்து வந்துள்ளன. இந்த முரண்பாட்டிற்கான தீர்வை, பாபாசாகேப் அம்பேத்கரின் உள்ளடக்கிய, உரிமை அடிப்படையிலான அரசியல் தொலைநோக்குப் பார்வையில் காண முடியும்.

இந்தியச் சமூகம், ஒரு சாய்வுதளத்தை (Ramp) அமைத்துவிட்டால் போதும், ஒரு சூழல் அணுகத்தக்கதாகி விடும் என்று அடிக்கடி கருதுகிறது. இது அடிப்படையான கருத்தியல் தவறாகும்.

அணுகல்தன்மை என்பது இயற்பியல் அணுகல் தன்மை, செயல்முறை அணுகல்தன்மை மற்றும் தயாரிப்பு அணுகல்தன்மை ஆகிய மூன்று பரிமாணங்களையும் உள்ளடக்கியதாகப் புரிந்துகொள்ளப்பட வேண்டும்.

இயற்பியல் அணுகல்தன்மையே பல இடங்களில் இன்னும் போதுமானதாக இல்லை. அதைவிட முக்கியமாக, செயல்முறை அணுகல்தன்மை இல்லாத நிலையில், இயற்பியல் அணுகல்தன்மை தன்னைத்தானே பயனற்றதாக்கிக் கொள்ளக்கூடும்.

உயர்கல்வி நிறுவனத்தில் ஒரு சாய்வுதளம் இருப்பதால் மட்டும் பயன் இல்லை; அங்கு கற்பித்தல், கற்றல் மற்றும் தேர்வு நடைமுறைகள் அணுகத்தக்கதாக இல்லாவிட்டால், அந்த வசதி முழுமையான பொருளைப் பெறாது. ஒரு மாணவர் கல்லூரிக்குள் உடல்ரீதியாக நுழைய முடிந்தாலும், கல்வியில் அர்த்தமுள்ள பங்கேற்புக்கான வாய்ப்பு அவருக்கு மறுக்கப்படலாம்.

தயாரிப்புகளின் அணுகல்தன்மையும் அதே அளவுக்கு முக்கியமானது. மாற்றுத்திறனாளிகளின் வாங்கும் திறனையும் அது கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். இல்லையெனில், அணுக முடியாத அல்லது வாங்குவதற்கு இயலாத அளவுக்கு விலை உயர்ந்த தயாரிப்புகள், இயற்பியல் மற்றும் செயல்முறை அணுகல்தன்மை ஆகிய இரண்டையும் பாதிக்கக்கூடும். எனவே, அணுகல்தன்மை என்பது ஒன்றோடொன்று தொடர்புடைய கூறுகளைக் கொண்ட ஒருங்கிணைந்த அமைப்பாகப் புரிந்து கொள்ளப்பட வேண்டும்.

முன்னுரிமையற்றதாகக் கருதப்படும் அணுகல் தன்மை!

இந்தியாவில் மாற்றுத்திறனாளிகள் நீண்டகாலமாக அறக்கொடை அடிப்படையிலான அணுகுமுறையின் கீழ் அமைதியாகத் துன்பங்களை அனுபவித்து வருகின்றனர். மாற்றுத்திறன்கள் குறித்த போதிய விழிப்புணர்வும் பொது வெளியில் அவற்றின் போதிய தெரிவுநிலையும் இல்லாதது, இத்துறையின் அரசியல் ஓரங்கட்டலுக்குப் பங்களித்துள்ளது. பல தசாப்தங்களாக, மாற்றுத்திறன் என்பது ஜனநாயக உரிமைகளின் மையப் பிரச்சினையாகக் கருதப்படுவதற்குப் பதிலாக, நலத்திட்டங்கள், அரசு சாரா அமைப்புகள் (NGOகள்) மற்றும் அவ்வப்போது கிடைக்கும் அரசியல் கவனம் ஆகியவற்றுக்குரிய ஒரு பொருளாகவே பார்க்கப்பட்டு வந்துள்ளது.

சர்வதேச அளவிலான முன்னேற்றங்கள் படிப்படியாக இந்தியாவின் சட்ட உரையாடல்களில் அணுகல்தன்மையை முக்கியத்துவம் பெறச் செய்தன. 1995ஆம் ஆண்டின் மாற்றுத்திறனாளிகள் சட்டம் ஒரு முக்கியமான சட்டமியற்றல் மைல்கல்லாக அமைந்தது. அதைத் தொடர்ந்து, மாற்றுத்திறனாளிகளின் உரிமைகள் குறித்த ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் உடன்படிக்கையை (UNCRPD) இந்தியா ஏற்றுக்கொண்ட பின்னர், 2016ஆம் ஆண்டின் மாற்றுத்திறனாளிகளின் உரிமைகள் சட்டம் (Rights of Persons with Disabilities Act, 2016) சட்டக் கட்டமைப்பை மேலும் வலுப்படுத்தியது.

மாற்றுத்திறனாளிகள் தொடர்பான சட்டங்களில் அணுகல்தன்மை முக்கியத்துவம் பெறத் தொடங்கி மூன்று தசாப்தங்களுக்கும் மேலாகிவிட்டபோதிலும், உடல்ரீதியான மற்றும் நிறுவனரீதியான அணுகலின்மை தொடர்ந்து நிலவுகிறது. நீதித்துறைத் தலையீடுகள், சட்டங்கள் மற்றும் கொள்கை முன்னெடுப்புகள் சட்டக் கட்டமைப்பை வலுப்படுத்தியுள்ளன. எனினும், அவற்றை நடைமுறைப்படுத்துவதில் இன்னும் பெரும் சவால்கள் உள்ளன.

இதற்கான முக்கியமான காரணங்களில் ஒன்று, பொதுவான அரசியல் உரையாடல்களில் மாற்றுத்திறன் இடம்பெறாததாகும். மாற்றுத்திறனாளிகளின் உரிமைகள் அரசியல் சார்ந்த பிரச்சினையாகப் பார்க்கப்படுவதற்குப் பதிலாக, அவை பெரும்பாலும் சமூகவியல் அல்லது நலத்திட்டம் சார்ந்த கவலையாகவே கருதப்பட்டுள்ளன.

தடைபடும் உள்ளடக்கம்!

பாகுபாட்டின் அடிப்படைக் கூறுகளாக வேறுபடுத்துதல், விலக்குதல் மற்றும் நிராகரித்தல் ஆகியவை அமைகின்றன.

இந்தியாவின் பிரதான அரசியல் நீரோட்டம், மாற்றுத்திறனாளிகளின் பிரச்சினைகளை முக்கியத்துவ மற்றதாகவோ இரண்டாம் நிலை யான தாகவோ கருதுவதன் மூலம், அவர்களின் அரசியலைப் பெரும்பாலும் ஓரங்கட்டியே வைத்துள்ளது.

அரசியல் கட்சிகளின் அரசியலில் மாற்றுத்திறனாளிகள் இடம்பெறாமல் இருப்பது ஒரு முக்கியமான கவலையாகும். இந்த விலக்கல் குறித்து கேள்வி எழுப்பப்படும்போது, மாற்றுத்திறனுடன் வாழும் சில தனிநபர்கள் அரசியல்வாதிகளாக இருப்பதைச் சுட்டிக்காட்டி, தாங்கள் உள்ளடக்கத்தை உறுதிசெய்துள்ளதாக அரசியல் கட்சிகள் கூறக்கூடும். ஆனால், ஓர் விதிவிலக்கை முறையான பிரதிநிதித்துவத்திற்கான முன்னுதாரணமாகக் கருத முடியாது.

மாற்றுத்திறனுடன் வாழும் ஒரு தனிநபர் அரசியல்வாதியாக இருப்பது மட்டுமே, மாற்றுத்திறனாளிகள் துறையின் அரசியல் பிரதிநிதித்துவம் உறுதிசெய்யப்பட்டுவிட்டது என்று பொருளல்ல. குறிப்பாக, மாற்றுத்திறன் என்பது ஓர் ஒருங்கிணைந்த அரசியல் அடையாளமாகவும் கொள்கை சார்ந்த கவலையாகவும் வெளிப்படுத்தப்படாதபோது, அத்தகைய தனிநபர் இருப்பு உண்மையான பிரதிநிதித்து வத்திற்கு இணையாகாது.

இந்த இடத்தில்தான், மாற்றுத்திறனாளிகளின் உரிமைகள் குறித்த ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் உடன்படிக்கையின் 29ஆம் பிரிவு (Article 29 of the UNCRPD) ஆழமான முக்கியத்துவத்தைப் பெறுகிறது. அரசியல் மற்றும் பொது வாழ்வில் மற்றவர்களுக்கு இணையான அடிப்படையில், முழுமையாகவும் திறம்படவும் பங்கேற்பதற்கான மாற்றுத்திறனாளிகளின் உரிமையை இந்தப் பிரிவு அங்கீகரிக்கிறது.

எனவே, அரசியல் பங்கேற்பு என்பது அணுகத்தக்க வாக்குச்சாவடியை ஏற்படுத்துவது அல்லது மாற்றுத்திறனாளி ஒருவர் வாக்களிப்பதைச் சாத்தியமாக்குவது என்பதோடு மட்டும் சுருக்கிவிட முடியாது. அரசியல் மற்றும் பொது விவகாரங்களில் பங்கேற்பது, அரசியல் அமைப்புகளில் இடம்பெறுவது, முடிவெடுக்கும் செயல்முறைகளில் பங்கெடுப்பது மற்றும் பரந்த ஜனநாயக உரையாடல்களில் ஈடுபடுவது ஆகியவற்றையும் அது உள்ளடக்க வேண்டும்.

மாற்றுத்திறனாளிகளை நலத்திட்டங்களின் செயலற்ற

பேராசிரியர் தீபக்நாதன்
கழக மாற்றுத்திறனாளிகள் அணிச் செயலாளர்

பயனாளிகளாகப் பார்ப்பதிலிருந்து, ஜனநாயகத்தின் செயலூக்கமுள்ள பங்கேற்பாளர்களாக அங்கீகரிப்பதற்கான முக்கியமான உரிமை அடிப்படையிலான கட்டமைப்பை 29ஆம் பிரிவு வழங்குகிறது. இருப்பினும், சட்ட அங்கீகாரம் மட்டுமே அரசியல் பங்கேற்பை நடைமுறை உண்மையாக்கிவிடாது. மாற்றுத்திறனாளிகள் இயக்கம் அரசியல் வெளிகளைத் தீவிரமாகத் தன்வசப்படுத்தி, அரசியல் உரையாடல்களில் மாற்றுத்திறன் தொடர்ந்து முக்கியத்துவத்துடன் இடம்பெறுவதை உறுதிசெய்ய வேண்டும்.

அம்பேத்கரின் உள்ளடக்கிய அரசியல்!

அரசியல் பங்கேற்பு என்பது அரசியல் பதவியை வகிப்பது மட்டுமல்ல. அரசியலில் தீவிரமாக ஈடுபடுவது, அரசியல் விழிப்புணர்வுடன் செயல்படுவது மற்றும் தொடர்ச்சியான நடவடிக்கைகள் மூலம் பிரச்சினைகளுக்குப் பொறுப்புணர்வுடன் எதிர்வினையாற்றுவது ஆகியவற்றையும் அது உள்ளடக்குகிறது.

தலித் மக்களை அரசியல் ரீதியாக அணிதிரட்டியதன் மூலம் பாபாசாகேப் அம்பேத்கர் இதனை நிரூபித்தார். தலித் மக்களின் பிரச்சினைகளை அறக்கொடை அல்லது சமூகப்பணி என்ற வரம்புக்குள் அடைத்துவிட அவர் மறுத்தார். அவற்றை அரசியல் உரையாடலின் மையத்திற்குக் கொண்டுவந்தார்; நிலைபெற்ற அரசியல் நிலைப்பாடுகளைச் சவாலுக்கு உட்படுத்தினார்; காலனிய அரசாங்கத்துடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்தினார்; அரசியல் பாதுகாப்புகளையும் பிரதிநிதித்துவத்தையும் வலியுறுத்தினார்.

அவரது அரசியல், இந்தியப் பொது வாழ்வில் தலித் உரிமைகள் வெளிப்படையாக அங்கீகரிக்கப்படுவதில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது. இடஒதுக்கீடு உள்ளிட்ட சமூக மற்றும் அரசியல் சமத்துவத்திற்கான அரசியலமைப்புப் பாதுகாப்புகள் உருவாவதற்கும் பங்களித்தது.

மாற்றுத்திறனாளிகள் இயக்கம் இந்த அரசியல் உத்தியிலிருந்து பாடம் கற்றுக்கொள்ள முடியும்.

மாற்றுத்திறனாளிகளின் உரிமைகளை நடைமுறைப்படுத்துதல்!

கண்ணுக்குப் புலப்படாதது அரசியல் கவனத்திலிருந்தும் மறைந்துவிடக்கூடும் என்பதை அம்பேத்கர் புரிந்துகொண்டிருந்தார். எனவே, மாற்றுத்திறனாளிகள் துறை, அணுகத்தக்க வாக்களிப்பு என்ற வரம்பைக் கடந்து முன்னேற வேண்டும்.

உரிமைகளுக்காகப் பிரசாரம் செய்வது, அரசியல் கட்சிகளுடன் ஈடுபடுவது, தேர்தல் உரையாடல்களில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துவது, அரசியல் நிறுவனங்களுக்குள் நுழைவது மற்றும் அரசியல் வெளிகளில் தங்களுக்கான இடத்தைப் பெறுவது ஆகிய அனைத்தையும் அரசியல் பங்கேற்பு உள்ளடக்க வேண்டும்.

மாற்றுத்திறனாளிகள் அமைப்புகள், உரிமைகளுக்கான ஆதரவு மற்றும் வலியுறுத்தல் நடவடிக்கைகளை (Advocacy) ஒரு முறையான அரசியல் செயல்பாடாக அங்கீகரிக்க வேண்டும். பிரதான ஊடகங்கள், சமூக ஊடகங்கள், அரசியல் கட்சிகள் மற்றும் தேர்தல் சார்ந்த உரையாடல்களுடன் ஈடுபடுவது, அணுகத்தக்கவாக்குச்சாவடிகளை உறுதிசெய்வதற்கு இணையான முக்கியத்துவம் கொண்டது. UNCRPDயின் 29ஆம் பிரிவும் அம்பேத்கரின் அரசியல் மரபும் இணைந்து, மாற்றுத்திறனாளிகளின் உரிமைகளை வெறுமனே நலத்திட்டம் சார்ந்த பிரச்சினைகளாகப் பார்க்காமல், குடியுரிமை, சமத்துவம், பிரதிநிதித்துவம் மற்றும் அரசியல் பங்கேற்பு ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் புரிந்துகொள்வதற்கான ஒரு கட்டமைப்பை வழங்குகின்றன.

காலம் கடந்தாலும் பரவாயில்லை; இனியாவது பாபாசாகேப் அம்பேத்கரின் கரங்களைப் பற்றிக்கொண்டு, உள்ளடக்கிய அரசியலின் பாதையில் பயணிப்போம். மாற்றுத்திறனாளிகளின் உரிமைகளை நிஜமாக்குவோம்!

தமிழ்நாடு காவல்துறையில் தமிழுக்கே இடமில்லையா?

த.வெ.க. ஆட்சியில் 'இந்தியும் ஆங்கிலமும்' இருமொழிக் கொள்கையா?

தி.மு.கழக சமூக வலைதளப் பதிவில் கேள்வி!

சென்னை, அக்.23 -

தமிழ்நாடு காவல்துறையில் தமிழுக்கே இடமில்லையா என்றும், த.வெ.க. ஆட்சியில் இந்தியும் ஆங்கிலமும் தான் இருமொழிக் கொள்கையா என்று வினாக்கள் எழுப்பி தி.மு.க. சமூக வலைதளப் பக்கத்தில் பதிவிடப்பட்டுள்ளது.

அதுவருமாறு:-

தமிழும் ஆங்கிலமும் தான் தமிழ்நாட்டின் இருமொழிக் கொள்கை.

த.வெ.க. ஆட்சியில் அது "இந்தியும் ஆங்கிலமும்" என்ற இருமொழிக் கொள்கையாக மாறிவிட்டதா?

காவல் துறை கொடி நாளில், இந்தியும் ஆங்கிலமும் மட்டும் இடம்பெற்றுள்ள badge-ஐ தமிழ்நாடு காவலர்கள் சீருடையில் அணிய வேண்டும் என்று கட்டாயப்படுத்தப்படுவது ஏன்?

தமிழ்நாடு காவல்துறையில் தமிழுக்கே இடமில்லையா?

காவல்துறை என்பது மாநில அரசின் அதிகாரத்திற்குட்பட்ட துறை என்பதை, அந்தத் துறையைத் தனது நேரடிப் பொறுப்பில் வைத்திருக்கும் முதலமைச்சர் அறிவாரா?

அல்லது மாநிலத்தின் மொழி உரிமையோடு சேர்த்து,

காவல்துறை மீதான தனது அரசியல் பொறுப்பையும் ஒன்றிய அரசிடம் ஒப்படைத்து சரணடைந்துவிட்டாரா?

தமிழ்நாட்டில் தமிழ் கேட்பது கூட இன்று ஒரு கேள்வியாக வேண்டிய நிலை வந்திருப்பதே வேதனை.

குறிப்பு: பல ஆண்டுகளாக ஒன்றிய அரசு அழுத்தத்தை கொடுத்த நிலையில் திராவிட மாடல் அரசு ஒருபோதும் அதை ஏற்காமல் இருந்தது. இன்றைய அரசுக்கு முதுகெலும்பு ஏது!

இவ்வாறு அதில் பதிவிடப்பட்டுள்ளது.

கும்பகோணம் பரஸ்பர ஸகாய நிதி லிமிடெட்டின் நிதியை

122ஆம் ஆண்டில் ரூ.25 ஆயிரம் கோடியாக உயர்த்த இலக்கு!

சு.கல்யாணசுந்தரம் எம்.பி பேட்டி! செ.இராமலிங்கம் - சாக்கோட்டை க.அன்பழகன் பங்கேற்பு!

தஞ்சாவூர், அக். 23 –

தஞ்சாவூர் மாவட்டம், கும்பகோணத்தில் கழக நிர்வாகிகளால் நிர்வாகிக்கப்பட்டு வரும் கும்பகோணம் பரஸ்பர ஸகாய நிதி லிமிடெட் நிறுவனத்தின் 122 ஆம் ஆண்டிற்காக பேரவை கூட்டம் நிறைவு பெற்றதையடுத்து நிதியின் வளர்ச்சி குறித்து நிதியின் தலைவரும், மாநிலங்களவை உறுப்பினருமான சு.கல்யாணசுந்தரம் செய்தியாளர்களுக்கு பேட்டியளித்தார்.

அவர் கூறியதாவது : 1903ம் ஆண்டு தொடங்கப்பட்ட இந்த நிதி நிறு வனம் தமிழகமெங்கும் 156 கிளைகளுடன் 123 ஆண்டுகளாக சிறப்பாக மக்களுக்கு சேவை செய்து வருகிறது. இந்த நிதியின் 122ம் ஆண்டு பேரவைக் கூட்டம் கடந்த 30.09.2026 அன்று காணொளி மற்றும் பிற ஒலிஒளி வழிமுறைகள் மூலமாகவும் நடைபெற்று முடிந்தது.

2021ஆம் நிதியாண்டு முடிவில் ரூ.2737.74 (ரூபாய் இரண்டாயிரத்து எழுநூற்று முப்பத்து ஏழு கோடியே எழுபத்து நான்கு இலட்சம்) கோடியாக இருந்த வைப்புகளையும், ரூ.2608.91 (ரூபாய் இரண்டாயிரத்து அறுநூற்று எட்டு கோடியே தொண்ணூற்று ஒரு இலட்சம்) கோடியாக இருந்த கடன்களையும், தற்போதைய நிர்வாகம் பொறுப்பேற்ற பிறகு கடந்த 5 ஆண்டுகளில் 2026ம் நிதியாண்டு முடிவில் வைப்புகள் ரூ.6087.54 (ரூபாய் ஆறாயிரத்து என்பத்து ஏழு கோடியே ஐம்பத்து நான்கு இலட்சம்) கோடியாகவும், கடன்கள் ரூ.5745.89 (ரூபாய் ஐந்தாயிரத்து எழுநூற்று நாற்பத்தைந்து கோடியே எண்பத்தொன்பது இலட்சம்) கோடியாகவும் உயர்த்தியுள்ளது. நிதியின் மொத்த வணிகத்தை சுமார் ரூ.13,575 (ரூபாய் பதிமூன்றாயிரத்து ஐநூற்று எழுபத்தைந்து கோடி) கோடிக்கு (16.10.2026 தேதியில்) உயர்த்தியும், இந்திய அளவில் எந்த நிறுவனமும் அடைந்திடாத வளர்ச்சியை எட்டி, 31.03.2026 தேதி முடிவில் ரூ.189.21 (ரூபாய் நூற்று எண்பத்தொன்பது கோடியே இருபத்தொரு இலட்சம்) கோடி நிறுவனம் லாபத்தை அடைந்து ஊழியர்களுடைய ஒத்துழைப்புடன் நிர்வாகம் திறம்பட செயலாற்றி பெருமை சேர்த்துள்ளது.

கடந்த காலங்களில் பங்குதாரர்களுக்கு 10%ஆக வழங்கப்பட்டு வந்த லாபத்திற்கேற்ற பங்காதாயத் தொகை படிப்படியாக உயர்ந்து வந்த நிலையில் 2021ம் ஆண்டு தற்போதைய நிர்வாகம் பொறுப்பேற்றபோது மேற்படி பங்காதாயத்தை 22% சதவீதத்திலிருந்து அதிகபட்சமான 25% சதவீதமாக உயர்த்தி தற்போதுவரை வழங்கிவருகிறது.

நிதியின் வளர்ச்சிக்கு பெரும் உறுதுணையாக இருக்கும் ஊழியர்களின் நலனை கருத்தில்கொண்டு தற்போதைய நிர்வாகம், நிர்வாகத்தால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட தொழிற் சங்கத்துடன் செய்துகொண்ட ஒப்பந்தத்தின்படி நிதியின் வரலாற்றிலேயே முதன்முறை யாக சுமார் ரூ.9.72 (ரூபாய் ஒன்பது கோடியே எழுபத்து இரண்டு இலட்சம்) கோடிக்கு புதிய ஊதிய உயர்வு ஒப்பந்தம் நடப்பு நிதியாண்டில் செய்து, ஊழியர்கள் அனைவரும் பயன்பெறும் வகையில் அதனை நடைமுறைபடுத்தியுள்ளது.

சமுதாய பொறுப்புணர்வு திட்டத்தின் (CSR) கீழ் (20212026) கடந்த 5 ஆண்டுகளில் சுமார் ரூ.8.91 (ரூபாய் எட்டு கோடியே தொண்ணூற்றொரு இலட்சம்) கோடிகள் சமுதாய முன்னேற்றத்திற்கு உதவும் வகையில் பல்வேறு 87 பணிகளை நிதியின் நிர்வாகம் செய்துள்ளது.

2021ல் ரூ.294.30 (ரூபாய் இருநூற்று தொண்ணூற்று நான்கு கோடியே முப்பது இலட்சம்) கோடியாக இருந்த நிதியின் சொந்த இருப்புநிதி (Reserve Fund) 2026ல் ரூ.716 (ரூபாய் எழுநூற்று பதினாறு கோடி) கோடியாக தற்போதைய நிர்வாகம் உயர்த்தியுள்ளது. நிதியின் சட்டப்பூர்வ வைப்புநிதி மற்றும் இதர நிதிகளை வங்கியில் வைப்பீடு செய்யும் போது வெளிப்படைத்தன்மையுடன் அதிக வட்டி தரும் வங்கிகளிலேயே வைப்பீடு செய்யப்பட்டு வருகிறது.

தற்போது செயல்பட்டு வரும் 156 கிளைகளுடன் மேலும் 49 புதிய கிளைகள் துவங்க மத்திய அரசின் ஒப்புதல் பெறப்பட்டுள்ளது. விரைவில் 205 கிளைகளுடன் நிதியின் கிளைகள் விரிவடைந்து கிராமப்புறங்களிலும் சிறப்பாக சேவையாற்றவுள்ளது. தற்போதைய நிர்வாகக்குழு நிதியின் மொத்த வணிகத்தை ரூ.13,575 (ரூபாய் பதிமூன்றாயிரத்து ஐநூற்று எழுபத்தைந்து கோடி) கோடியிலிருந்து ரூ.25,000 (ரூபாய் இருபத்தைந்தாயிரம்) கோடியாக உயர்த்துவதற்கு இலக்கு நிர்ண யித்து அதற்கான முயற்சி யில் தற்போதைய நிர்வாகம் ஈடுப்பட்டு வருகிறது.

நடந்து முடிந்த 122ஆம் ஆண்டு நிதியின் பேரவை கூட்டத்தில் ஏற்கனவே பொறுப்பில் இருந்த இயக்குனரவை மீண்டும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு செயல்பட்டு வருகிறது என்பதனை பங்குதாரர்கள் அனைவருக்கும் இயக்குனரவை தெரிவித்துக் கொள்கிறது. தொடர்ந்து பங்குதாரர்கள் தங்களது நல் ஆதரவை வழங்கும்படி இயக்குனரவை கேட்டுக்கொள்கிறது. பங்குதாரர்களாகிய தங்களின் உதவியுடன் நிதி மென்மேலும் வளர்ச்சியடையும் என்பதையும் இயக்குனரவை உறுதியுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறது. இவ்வாறு பேட்டியில் நிதி நிறுவனத்தின் தலைவர் சு.கல்யாணசுந்தரம் எம்.பி. தெரிவித்தார்.

பேட்டியின் போது நிதி நிறுவனத்தின் துணைத் தலைவரும், முன்னாள் எம்.பியுமான செ.இராமலிங்கம், மூத்த இயக்குனரும், தஞ்சை வடக்கு மாவட்டக் கழக பொறுப்பாளருமான சாக்கோட்டை க.அன்பழகன், மேலாண் இயக்குனர் பி.ஆர்.பி.வேலப்பன், இயக்குனர்கள் பி.பிரகா சம், ஜி.துரைராஜ், இ.அம்பிகா, எம்.குருபிரசாத், எஸ். இரவிச்சந்திரன், பொது மேலாளர்கள் எஸ்.வெங்கடேசன், சண்முகம், துணை பொது மெலாளர் பி.கருணாநிதி, நிறுவனச் செயலாளர் கண்ணன் உள்ளிட்ட நிர்வாகிகள் இருந்தனர்.

திராவிட இயக்க தீரர்கள் நினைவு நாள்

ஆசிரியர் வெ.கோவிந்தன்
அக்டோபர் 23 (2021)

ஆசிரியராயப் பணியாற்றி வந்த இவர், கழகக் கொள்கையினால் ஈர்க்கப்பட்டு, தனது ஆசிரியர் பணியை துறந்து, 1977ஆம் ஆண்டு முத்தமிழறிஞர் கலைஞர் அவர்கள் முன்னிலையில் கழகத்தில் இணைந்து பணியாற்றியவர்.

பேர்ணாம்பட்டு நகர பொறுப்பாளர் – பொதுக்குழு உறுப்பினர் – மாவட்ட துணைச் செயலாளர் – தலைமைச் செயற்குழு உறுப்பினர் என கழகத்தில் பல்வேறு பொறுப்புகளை வகித்தவர்.

1989, 1996 ஆகிய இரண்டு முறை பேர்ணம்பட்டு தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினராக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு அப்பகுதி மக்களின் நன்மதிப்பைப் பெற்றவர்.

சென்னை பல்கலைக் கழக செனட் உறுப்பினர், நகர வேளாண்மை கூட்டுறவு வங்கித் தலைவர் ஆகிய பொறுப்பு வகித்தவர்.

சட்டநகல் எரிப்புப் போராட்டம் உள்ளிட்ட கழகம் அறிவித்த அனைத்துப் போராட்டங்களில் கலந்து கொண்டு சிறை சென்றவர்.

தலைமைக் கழகம்
தி.மு.க.